

ning, at Klassifikationen af Bygningerne er det ene Nette, om muligt at faae dette gennemført, og at ethvert enkelt Medlem og den høitærede Minister maatte ville nærmere overveie, hvorvidt det kunde være rigtigt at tage det til Følge. Jeg skal derfor tillade mig at tage Forslaget tilbage, idet jeg er overbevist om, at hvad det indeholder vil blive Gjenstand for den grundigste Overveieelse. Den høitærede Minister tilbød sin Understøttelse, naar Sagen kom for i Udvalget. Jeg kunde gjerne ønske ogsaa at tilbyde min Understøttelse; men det skal jeg ikke driste mig til; men i Betragtning af, at Forslaget kommer fra mig, og af den store Interesse, jeg har derfor, vil jeg stille det Andragende, at det ærede Udvalg godhedsfuldt vil kalde mig til, naar denne Sag forhandles, for at jeg kunde faae Leilighed til at høre min Mening derom.

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet, og derved tillige de tvende andre Forslag, der vare stillede under Forudsætning af dets Vedtagelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

Lovbudskaftets § 11 (see Anhang A. Sp. 888—889) vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag af Udvalget til § 12:

I Slutningen af 1ste Affnit tilføies efter „1 §.“ Ordet: „Rigmønt“. vedtoges eenstemmig med 31 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Paragraf:

I 2det Affnit forandres Tallet „3“ i 5te Linie til: „indtil 6“. vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

3) Forslag af Samme til samme Paragraf:

I 2det Affnits 11te Linie tilføies efter Ordet: „høre“, men indbefattet i Parenthesen: „og hvortil ogsaa, naar dertil findes Anledning, større, til Behyggelse mindre vel egnede Haver kunne henføres, selv om den

øvrige Grund, hvormed de ere forenede, sættes i en høiere Klasse“. vedtoges med 29 Stemmer mod 1.

4) Forslag af Samme til samme Paragraf:

I 2det Affnits 14de Linie sættes efter „3 Gange“ Komma istedetfor Punktum og tilføies: „og saa fremdeles“. vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Ordet „og“ i Begyndelsen af 14de Linie.

5) Lovbudskaftets § 12 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Det Beløb, som derefter skal udredes af Bygningerne, fordeles ligeligen paa disses samlede Assuranceværdi ved Udgangen af Aaret 1861, hvorefter det udfindes, hvormange (hele) Rigsdaler Assuranceværdi der svarer til 1 §. Rigmønt Hunsstat.

Forinden en lignende Fordeling finder Sted af det Beløb, som skal bæres af Kjøbstadsgrundens og Kjøbstadjordernes samlede Hartkorn, skulle Grundene paa Kjøbstadens Territorium af Communalbestyrelsen deles i indtil 6 Klasser efter deres mere eller mindre fordelagtige Beliggenhed navnlig for borgerligt Erhverv, men uden Hensyn til, om de fortiden ere bebyggede eller ikke. De til første Klasse henhørende Kjøbstadgrunde (hvortil ordentligviis alle Kjøbstad-jorder skulle høre, og hvortil ogsaa, naar dertil findes Anledning, større, til Behyggelse mindre vel egnede Haver kunne henføres, selv om den øvrige Grund, hvormed de ere forenede, sættes i en høiere Klasse) regnes ikkun for det Hartkorn, hvortil de i Matriculen ere ansatte, men for de i anden Klasse satte Kjøbstadgrunde tages dette 2 Gange, for de i tredje Klasse satte Grunde 3 Gange, og saa fremdeles. Der ved bestemmes hver Eiendoms Skattehartkorn.

Paa dette Skattehartkorn fordeles da det Beløb, som af Communeafgifter skal bæres af Grunden, hvorved det saaledes udfindes, hvor stort et Beløb der i Grundskat bliver at svare af en Tønde Skattehartkorn.

Ligesom Kirker ere undtagne fra Deeltagelse i denne Grundskat (§ 4) og Hunsstat, saa